PRAHA není kořist!

JSME PRAHA

s podporou Volt Česko

JANA KOMRSKOVÁ
kandidátka na primátorku

LUKÁŠ WAGENKNECHT
předseda hnutí JSME TEAM

JAN ŠTERN, kandidát na senátora a do zastupitelstva Prahy

JSME č. 16

noviny JSME PRAHA | VOLBY 9.–10. října 2026 | www.jsmepraha.cz | NEPRODEJNÉ

Augiášův chlév bez Hérakla, pojďme to změnit

MUDr. Bc. Marek Hilšer, PhD., lékař, zakladatel hnutí JSME TEAM

V roce 1997 pronesl Václav Havel ve svém legendárním "rudolfinském" projevu slova o protunelovanosti České republiky a kritizoval hluboce zkorumpovanou českou politiku.

Od té doby uplynulo hodně času a občan by čekal, že se za bezmalá 30 let česká politika zásadně promění a posune k lepšímu.

Opak je pravdou. Česká politika se v principu nezměnila. Někdejší tuneláři, různí veksláci, estébáci či nejrůznější kmotři se možná navenek i v typu proměnili, ale stále a opakovaně z pozadí ovládají českou politiku prostřednictvím svých loutek, celých politických stran i médií. Mrtvé sponzory z "devadesátek" vystřídaly Dozimetry.

A to vše se děje na úkor společnosti, institucí, jednotlivců, dobré budoucnosti naší země, každého z nás a nových generací.

Bohužel jen málo z nich dožene spravedlnost. Jak jinak si vysvětlit různé „Janoušky", kteří se místo trestu prohánějí na jachtách či závodních kolech a přitom dál ovlivňují politiku. Politiky, jež se opět, znovu a znovu derou na starosty a primátory, a přitom neumí vysvětlit, jak přišli třeba k pěti bytům nebo tu a tam ke čtvrt miliardě.

Tak by bylo možné pokračovat dál a dál, otevírat další a další stránky poslední hrstky svobodných novin a dozvídat se, jak na tom skutečně u nás jsme. Že poctivá politika je v disentu a česká politika připomíná Augiášův chlév bez Hérakla, který by ho vymetl.

A tak je to znovu na nás. Nesmíme ztrácet naději. Je třeba o to více podporovat a cenit si všech, kdo pokračují v poctivé a nezávislé práci pro obec, celek a společnost. Víme, že ve světě drahé a mámivé reklamy často není snadné je rozlišit, všimnout si jich a především dozvědět se o nich.

Tato práce je však naše - nás voličů. Važme dobře, zkoumejme, komu dáme svůj hlas, koho si vybereme, aby nás zastupoval.

JSME PRAHA je prostor pro nezávislé osobnosti

Ing. Lukáš Wagenknecht, předseda JSME TEAM, ekonom, auditor

Když jsme před několika měsíci v jedné z pražských kaváren diskutovali, jestli má smysl měnit politiku, nebo se jen dívat, jak se nám všem politici z televize a internetu vysmívají, slibují věci, o kterých vědí, že jsou lži a nikdy je nemůžou splnit, rozhodli jsme se, že nebudeme jenom přihlížet.

Chtěli jsme dát ve volbách prostor osobnostem, které v životě něco dokázaly a mají jasný názor na to, co je potřeba ve svém okolí změnit. JSME PRAHA jde proto do voleb s kandidátkami, na kterých je 90 % nezávislých osobností. Bez jakýchkoliv vnitřních pravidel a zásahů do kandidátních listin bude kandidovat 49 % žen.

Nabízíme volbu odborníků z nejrůznějších oblastí, kteří jsou současně Vaši sousedé, kteří dobře znají problémy svého obvodu. Politickou turistiku, kdy zastupitel bydlí ve skutečnosti někde úplně jinde a naoko

(pokračování na str. 2)

Praha není kořist. Je to náš domov

Milé Pražanky, milí Pražané,

kdykoliv procházím historickým srdcem našeho města, podél Vltavy nebo parky našich městských částí, cítím hlubokou vděčnost. Praha je architektonický skvost, kolébka naší kultury a především náš společný domov. Právě z lásky k našemu městu a z odpovědnosti k jeho budoucnosti přicházíme s novou nezávislou kandidátkou JSME PRAHA. Chceme chránit místo, které stavěly generace před námi s péčí a vizí, a garantovat, že se naše metropole bude ubírat správným směrem.

Jako dlouholetá komunální politička, bývalá 1. místostarostka na Praze 10 a současná náměstkyně primátora pro životní prostředí jsem měla možnost poznat správu města do nejmenších detailů. Vždy

Ing. Jana Komrsková, kandidátka na primátorku, náměstkyně primátora

jsem se řídila jediným pravidlem - služba veřejnosti musí být čistá, poctivá a srozumitelná. Celá léta bojuji za to, abychom zanechali dalším generacím Prahu zelenější, zdravější a odolnější. Sázení tisíců nových stromů, ochrana parků či moderní ekologická opatření pro mě nebyly jen politickými tématy, ale srdeční záležitostí.

Bohužel však denně vidím i druhou tvář pražské politiky. Tvář, která mě hluboce mrzí a štve.

Praha se pod rukama některých politiků a zákulisních hráčů mění v pouhé bojiště zájmů. Stále častěji jsme svědky toho, jak se zásadní věci rozhodují jen pro vyvolené. Největším symbolem tohoto úpadku je zcela neprůhledné hospodaření městských firem. Tam, kde by měly stamiliony a miliardy korun sloužit výhradně Pražanům, tedy k rozvoji dopravy, školství či veřejného prostoru, vzniká nepropustná mlha, v níž mizí obrovské prostředky bez jakékoliv veřejné kontroly.

Odmítám se s tímto stavem smířit. Praha není kořist pro vyvolené. Je to živý organismus, který si zaslouží poctivé správce, nikoliv kupčíky.

Proto stojím v čele kandidátky JSME PRAHA spolu s Lukášem Wagenknechtem, člověkem, který v boji proti korupci a rozkrádání veřejných peněz nikdy neustoupil ani o krok. Záda mi bude navíc krýt zkušený producent a spoluzakladatel Občanského fóra Jan Štern. Společně jsme dali dohromady tým výjimečných osobností, odborníků a srdcařů, kteří mají za sebou reálnou práci pro své čtvrti a nezpochybnitelnou osobní integritu.

Naším cílem je vrátit Praze transparentnost, férovost a jasný řád. V první řadě posvítíme na hospodaření městských společností a zavedeme nekompromisní kontrolu. Definitivně skoncujeme s výhodami pro vyvolené: každá zakázka i rozhodnutí města musí být zcela otevřené a výhodné pro obyvatele, ne pro zákulisní hráče. Všechny takto ušetřené prostředky okamžitě vrátíme do reálného života v Praze. Investujeme je do bezpečnějších ulic, dostupné péče, lepších služeb a zeleně, která z našeho města dělá skvělé místo pro život.

Praha je nádherné město s obrovským potenciálem. Zaslouží si vedení, které ji chrání a nehospodaří s ní jako s cizím majetkem. Předstupuji před vás s pokorou k historii našeho města a s pevným odhodláním bránit jeho budoucnost.

Pojďme vrátit Prahu těm, komu právem patří, tedy všem Pražanům. Budu vám vděčná za vaši důvěru a váš hlas pro kandidátku JSME PRAHA.

(pokračování ze str. 1)

si napíše trvalé bydliště u svých příbuzných, odmítáme.

Co nás všechny spojuje? Zklamání z politiků, kteří mnohdy sedí na radnici přes deset a víc let, dokola slibují a přínosem jejich politiky je jejich vlastní prospěch.

Naslouchámě lidem a dáváme jim prostor mluvit do věcí, které se jich týkají. Neslibujeme nemožné. Děláme konkrétní kroky a neseme odpovědnost za výsledky. Odmítáme politické trafiky, korupci a zákulisní loutkáře. Do správy věcí veřejných vracíme skutečnou odbornost a profesionalitu.

Pokud jste na tom stejně, podpořte nás.

Chyby a machinace politiků? Pokuty platíte vy! Na magistrátu s tím skoncujeme

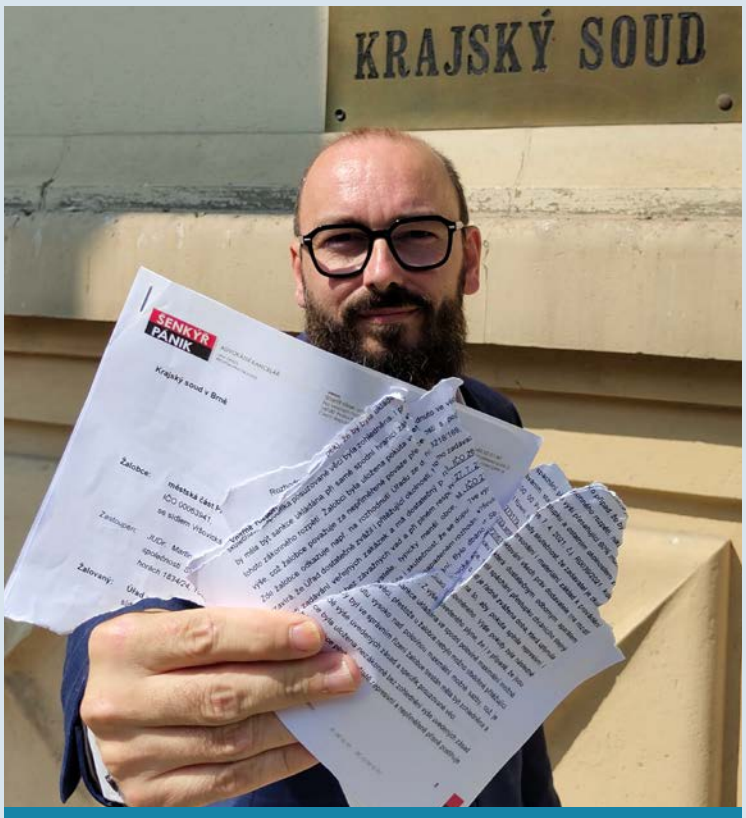

Ing. Petr Beneš, člen předsednictva, kandidát JSME PRAHA, lídr kandidátky JSME PRAHA 10

Víte, co lidi na politice štve ze všeho nejvíc? Skutečnost, že když běžný člověk poruší pravidla, nese následky a platí ze svého. Když ale zákon poruší, nebo dokonce úmyslně obejde politik, pokutu nakonec zaplatí daňoví poplatníci z městského rozpočtu. S tímto arogantním papalášstvím jsme se jako tým rozhodli skoncovat. Na Praze 10 jsme začali, teď musíme ten samý princip prosadit na magistrátu.

To, co se děje s veřejnými penězi, nejlépe ilustruje náš nedávný případ z „Desítky“. Před časem se mi podařilo detailně rozkrýt a napadnout pochybné praktiky na radnici, konkrétně úmyslné kouskování zakázek, aby se radnice vyhnula otevřené soutěži. Případ jsem nenechal usnout a dovedl ho až k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Výsledek? Pravomocná rekordní pokuta 750 000 korun, kterou následně potvrdily i dva soudy a argumenty Prahy 10 doslova rozcupovaly. Bylo černé na bílém, že se podvádělo.

A teď ta nejabsurdnější část. Místo toho, aby tuto obří pokutu zaplatili konkrétní lidé, kteří o nezákonném postupu rozhodli, radnice prostě vzala peníze z městské kasy a pokutu tiše uhradila. Tedy z peněz vás všech. Žádné vymáhání škody po vinících, žádná osobní odpovědnost. Tohle jsem jako člověk, který ctí odpovědnost při správě veřejného majetku, nemohl nechat být. Loni na podzim jsem proto podal trestní oznámení a celou věc nyní šetří Policie ČR.

Tato nehorázná praxe placení cizích chyb z našich daní bohužel není jen specifikem jedné městské části. Úplně stejně neprůhledně to funguje na pražském magistrátu a především v městských firmách, kam oko veřejnosti nedohlédne. Zářným příkladem jsou obří výdaje za externí právní služby. Zakázky se tam zcela běžně a účelově dělí, miliony odtékají ke spřáteleným advokátním kancelářím, a když přijde postih, účet opět zaplatí Pražané.

Nejsme tu od toho, abychom kryli staré pořádky. Budeme tvrdě kontrolovat hospodaření městských firem, zajistíme transparentní soutěže a především budeme nekompromisně vymáhat každou korunu po těch, kteří škodu městu způsobili. Odpovědnost už nesmí být jen prázdné slovo.

649 milionů pro Soukupa z vašich daní

Každé volby jsou v podstatě zúčtováním s tím, jak stávající politická reprezentace spravuje majetek obyvatel města a nakládá s jejich těžce vydělanými penězi. Pokud bychom měli vybrat jeden případ, který absolutně nejlépe ilustruje zákulisní mechanismus pražské politiky, hluboký systémový alibismus a naprostou absenci osobní odpovědnosti, byla by to právě kauza exekuční dražby nemovitostí spojených s někdejším mediálním magnátem Jaromírem Soukupem. Tento příběh předkládá mrazivou zprávu o tom, jak se v hlavním městě dají beztrestně přelévat stamiliony korun z veřejného rozpočtu do soukromých kapes a jak se z utajovaných informací magistrátu stává zboží pro vyvolené.

Podivné zákulisí a tajné dohody v magistrátní kuchyňce

Jako náměstkyně primátora jsem byla přímým svědkem celého tohoto bezprecedentního procesu od samého počátku. Celý tento podivný obchod odstartoval ve chvíli, kdy návrh na přihlášení se do dražby přinesl na stůl řediteli magistrátu sám známý šíbr a tehdejší ředitel odboru majetku HMP Jan Rak. Vedení Prahy vzápětí přišlo s líbivým vyprávěním o tom, jak je nutné tyto nemovitosti získat pro městské účely, především pro rozšiřování kapacit nedostatkových středních škol. Jenže způsob, jakým se celá akce připravovala, vyvolával od první chvíle zásadní pochybnosti.

Celá klíčová dohoda o astronomické částce se dojednávala neformálně v magistrátní kuchyňce. Samotný odhad nemovitostí, který byl k dispozici byl na částku okolo 300 milionů korun. V kuchyňce nám bylo vysvětleno, že odhad je až 650 milionů.

Varování, které všichni ostatní ignorovali

Již při projednávání návrhu částky určené do dražby jsem nahlas varovala všechny přítomné, že celý tento postup smrdí až za roh a že pro takový hazard s městskými penězi v žádném případě ruku nezvednu. Zatímco všichni ostatní radní hlasovali pro, jako jediná z celé Rady hlavního města Prahy jsem nehlasovala. Vrcholem celé bizarní situace pak bylo chování tehdejšího náměstka Zdeňka Hřiba, který byl k jednání rady připojen pouze online. V kuchyňce u neformálních rozhovorů nebyl, tajnou částku na vlastní uši neslyšel, a přesto bez zaváhání hlasoval PRO.

To, co následovalo při samotné elektronické dražbě, jen potvrdilo mé nejhorší obavy. Neznámý rival šponoval cenu tak přesně, až Magistrát nemovitost nakonec vydražil za astronomických 649 milionů korun, tedy přesně o jediný milion korun pod stanoveným tajným limitem města. Pravděpodobnost, že by konkurent zcela náhodou přihazoval těsně pod hranici utajovaného usnesení rady, se rovná nule. Všechno od prvního momentu nasvědčovalo masivnímu úniku citlivých informací přímo z útrob magistrátu a zmanipulování ceny.

Trestní oznámení a nulová odpovědnost vůči Pražanům

Po vypuknutí celého skandálu jsem okamžitě podala trestní oznámení jak na únik důvěrných informací z jednání rady, tak na zmanipulovanou hodnotu znaleckého posudku. Bylo nezbytné, aby orgány činné v trestním řízení prověřily, kdo konkrétně vynesl informace o maximálním příhozu města a komu tento bezprecedentní přeliv stamilionů vyhovoval.

Do dnešního dne se celá věc vyšetřuje, zatímco Praha zaplatila předražený majetek, na kterém navíc dál sídlí Jaromír Soukup, aniž by městské kase platil řádné nájemné. Tato kauza v plné nahotě ukazuje, co je v pražské politice možné a zatím bohužel zcela beztrestné. Před nadcházejícími volbami je na čase jasně říct, že spravovat Prahu lze i s čistým štítem, odvahou postavit se vlastní koalici a nekompromisním bráněním veřejných financí.

Ing. Jana Komrsková, kandidátka na primátorku, náměstkyně primátora

Vyšehradské soumostí má budoucnost. Teď ji musíme dobře naplánovat.

Zleva Robert Veverka, Mgr. Tomáš Čada a Jaroslav Němec, zastupitelé Prahy 2 za Jsme Praha 2

Mezinárodní expertní skupina Národního památkového ústavu letos potvrdila, že historickou ocelovou konstrukci lze obnovit. Ministerstvo dopravy už dříve rozhodlo, že Vyšehradské železniční soumostí zůstane zachováno a rekonstruováno. Po letech nejistoty je zásadní otázka zodpovězena: **mosty se mají opravit**.

Přesto Správa železnic připravuje modernizaci železničního spojení pod Vyšehradem s požadavkem na třetí kolej. Právě tady bychom měli být opatrní. Není samozřejmé, že třetí kolej musí vést přes historický most a že nová železniční zastávka vzniknout právě na Výtoni.

Soumostí přes Vltavu je opravitelné. Spor je o vůli a odpovědnosti

V Praze 2 jsme proto prosadili usnesení zastupitelstva, které vybudování trojkolejného mostu a především železniční zastávku na Výtoni nepožaduje. Pokud se podaří její návrat k nádraží Vyšehrad nebo umístění u Ostrčilova náměstí, změní se i potřeba kapacity. Modernizace železnice, zájmy chodců a cyklistů i ochrana soumostí nemusí stát proti sobě. Kvalitní řešení může požadavky spojit. Nadační fond Vyšehradský most navíc ukázal, že mosty lze modernizovat pro železniční dopravu 21. století a zároveň zlepšit prostupnost územím, napojení na cyklostezky i bezbariérový přístup.

Současný most se přes řeku klene od roku 1901 a slouží už 125 let bez výraznější opravy. Od roku 2004 je soumostí památkově chráněné jako unikátní technická kulturní památka, jde o soubor pěti mostů, který vede ze smíchovského břehu prakticky až k nádraží Vyšehrad.

Památková ochrana jako poslední pojistka veřejného zájmu

Památková ochrana je zásadní důvod, proč soumostí stále stojí. To vyšehradské má ochranu mimořádnou: jako samostatná památka, jako součást ochranného pásma NKP Vyšehrad a Pražské památkové rezervace zapsané na seznamu UNESCO, které jasně doporučilo opravu.

Příběh má i obecný rozměr. Stát oprávněně požaduje po vlastnících kulturních památek, aby se o ně starali. O to více bychom měli stejnou odpovědnost očekávat od státu samotného. **Nelze po soukromých vlastnících požadovat péči o kulturní dědictví a současně dopustit, aby státní památky dlouhodobě chátraly.**

Kauza ukazuje, že památková ochrana není překážkou modernizace. Má zajistit, aby se při modernizaci neztratilo něco, co již nelze nahradit. Překážkou je spíš pohodlná představa, že nejjednodušší je zbourat to, o co se stát dlouho nestaral.

Za Jsme Praha 2 jsme proto rádi, že se podařilo prosadit zachování mostu. Tím ale naše práce nekončí. Budeme chtít, aby rekonstrukce byla kvalitní, odpovídala mimořádné kulturní hodnotě památky a zároveň dobře sloužila moderní železnici. Je třeba, aby se při rozhodování o železnici pod Vyšehradem myslelo na celé území, nejen na počet kolejí.

Stručně. Jde o to, jak památku opravit a jak kolem ní uspořádat prostor a železnici tak, aby mohla Praze sloužit další stovky let.

Chov psů je džungle

Pes dnes nepotřebuje jen čip, očkování a pána s pytlíkem. Potřebuje také právníka. Pravidla jeho chovu a pohybu jsou rozeseta mezi obecní vyhlášky, veterinární a myslivecké předpisy, takže procházka připomíná zkoušku z práva.

V jedné obci smí pes běhat volně, v sousední musí být na vodítku, jinde potřebuje náhubek a v lese vstupuje do jiného právního vesmíru. Překročí hranici katastru a neví, zda je na výletě, nebo ve správním řízení.

Přehledná pravidla nejsou důležitá jen pro pejskaře. Jistotu potřebují i lidé, kteří psy nemají, bojí se jich nebo nechtějí, aby na ně skákali. „On si chce jen hrát“ není bezpečnostní záruka ani právní institut. Tento chaos nechrání lidi ani zvířata. Odpovědným komplikuje život, ostatní znervózňuje a nezodpovědní jej ignorují.

Nikdo netvrdí, že stejný režim musí platit na náměstí, dětském hřišti a horské louce. Obce mohou reagovat na místní podmínky. Základní pravidla však mají být jednotná a předvídatelná: kdy je nutné vodítko či náhubek, kde může být pes na volno a za co odpovídá jeho majitel. Lze diskutovat i o omezení držení obtížně ovladatelných psů lidmi odsouzenými za násilí. Potřebujeme celostátní debatu, ne stovky obecních improvizací.

Také pravidla chovu musí platit pro každého. Nestačí upravit chovné stanice a tvářit se, že je problém vyřešen. Zákon řeší chov za účelem rozmnožování, ale nestanoví jasné limity počtu psů vzhledem k velikosti bytu či zahrady. Patnáct psů v garsonce není „velká láska ke zvířatům“, ale problém, i když se jejich majitel neoznačuje za chovatele. Podmínky musí zohlednit počet i velikost psů a prostor, v němž žijí. Pravidla musí být srozumitelná a vymahatelná pro všechny.

Potřebujeme celostátní rámec doplněný nezbytnými místními pravidly. Ne legislativní agility, při níž majitel přeskakuje paragrafy a ostatní jen doufají, že má psa pod kontrolou. Nejde o ústupek pejskařům ani vítězství jejich odpůrců. Jednotná pravidla dávají jistotu majitelům, sousedům, kolemjdoucím i zvířatům. Jsou dobrá pro všechny.

Mgr. Michaela Hovorková, programová manažerka HBO Europe, kandidátka JSME PRAHA

Mimo politické debaty: Kde čerpá energii a co pohání Janu Komrskovou kupředu?

Ing. Lukáš Wagenknecht

Jak začínáte svůj pracovní den?

Rána u mě začínají dobrou kávou. Je to jediný okamžik, kdy svět kolem na pár minut zpomalí, než se rozběhne obvyklý kolotoč jednání, schůzek a povinností. Ono totiž skloubit potřeby čtyř dětí různého věku, práci a domácnost vyžaduje pořádnou dávku logistiky. Pravda je taková, že my ženy toho prostě uřídíme neuvěřitelně moc. A hlavně všechno najednou. Není to žádné klišé, ale každodenní realita. Právě tuhle schopnost propojovat různé světy, organizační talent a zdravou urputnost dotahovat věci do konce vnáším i do politiky.

Jak se vypořádáváte s každodenním stresem?

Život mě naučil neschovávat se před překážkami. Před časem jsem se rozhodla otevřeně promluvit o tématu, o kterém se stále těžko mluví, a to o životě s ulcerózní kolitidou. Toto chronické onemocnění střev vás prověří fyzicky i psychicky. Promluvila jsem o tom, abych prolomila tabu a dodala odvahu ostatním. Život s nemocí mi dal obrovskou pokoru, disciplínu a odolnost. Věřím, že empatie a pochopení pro druhé nejsou v politice slabostí, ale největší předností.

A jak relaxujete?

Sílu a baterky dobíjím v pohybu. Pravidelně chodím cvičit a upřímně přiznávám, že se mi do tělocvičny nechce a musím se přemlouvat. Jakmile to ale překonám, hlava se kompletně vyčistí.

A co Vaše koníčky a volný čas?

Mou obrovskou srdcovou záležitostí je Itálie. Její pestrost, moře, osobitá móda i skvělé jídlo mě fascinují, a proto se tam vracím v průběhu celého roku. A protože odmala nadšeně lyžuji, naprosto jsem si zamilovala i tamní zasněžené hory. Itálie mi dodává nadhled, radost ze života i estetickou inspiraci.

Jste žena v politice - není to překážka?

Do veřejného života nejdu s pózou nezranitelnosti, ale se svými reálnými zkušenostmi, ženskou energií a jasným tahem na branku. Věřím, že správa našeho města se dá dělat lidsky, s úsměvem, ale i s potřebnou horlivostí a rozhodností. Pojďme společně tvořit skvělé místo pro život.

Genius loci Prahy pod tlakem. Necháme si Prahu zničit?

Mgr. Ondřej Chrást, kandidát JSME PRAHA, lídr kandidátky JSME PRAHA 6

Praha 6 a vily na Špejcharu jako laboratoř, kde se v tichosti zkouší, jak z našeho města udělat developerský supermarket.

Začnu u nás doma, na Šestce, ale píšu vlastně o celé Praze. Protože to, co se dnes děje na Praze 6, není žádný lokální spor o pár vil. Je to zkušební provoz. Laboratoř. Nejdřív se něco nenápadně vyzkouší v jedné čtvrti, a když to projde, roztáhne se to přes celé město. Vily na Špejcharu jsou přesně takový pokus. A Metropolitní plán, nový územní plán Prahy, je ten samý princip nasazený rovnou na všech deset pražských obvodů. Když pochopíte, co se stalo na Šestce, pochopíte i to, co čeká Karlín, Smíchov, Vysočany, Roztyly nebo Klánovice.

Léta jsem věřil, že když se sejdou dobré úmysly, slušná odbornost a pořádný čas… vznikne něco dobrého. Že čtrnáct let příprav Metropolitního plánu prostě musí znamenat kvalitu. A pak se jednou ráno probudíte, otevřete ty dokumenty, posloucháte hodiny diskusí s lidmi z Prahy 2, 5, 6, 9, 11 nebo 15… a dojde vám, že jste se mýlil.

Tenhle text je o jedné pasti. O pasti, kterou si Praha nastražila sama na sebe a která sklapne až ve chvíli, kdy už s tím nepůjde nic dělat. Až vyrostou věžáky tam, kde stály dvojpodlažní vily. Až zmizí zeleň podél magistrály. Až se v pražské pánvi bude v létě dýchat ještě hůř než dnes.

Co je vlastně ten genius loci?

Genius loci je z latiny „duch místa“. Neopakovatelná atmosféra. Ta krásná vilová zástavba Bubenče, Dejvic, Střešovic, Hanspaulky. Velkorysá zeleň, lidské měřítko, kvalita. Není to sentiment. Je to měřitelná urbanistická hodnota, popsaná v odborné literatuře. A hlavně: je to veřejný zájem chráněný zákonem. Chrání ho stavební zákon, zákon o památkové péči i Listina základních práv a svobod. „Vlastnictví zavazuje,“ stojí v jejím článku 11. Nesmí být zneužito na úkor druhých.

A přesně tenhle veřejný zájem naši politici přestali hájit.

Praha 6 jako výstražný příklad

V listopadu 2025 schválila radnice Prahy 6, o jediný hlas, plánovací smlouvu k vilám na Špejcharu. Developer nechal architektonicky cenné vily 25 let záměrně chátrat. Seděl ve svém daňovém ráji a čekal, až mu spadnou na hlavu. A město ho za to odměnilo. Povolilo nárůst zastavěnosti o téměř 700 procent. Za plochu zhruba pro 200 bytů dostane obec kontribuci ve výši jednoho jediného bytu. A radnice se ve smlouvě sama zavázala, že už nebude podávat žádné námitky. Vzdala se svého nejsilnějšího nástroje ochrany. Participace? Naplánovala se s velkou slávou, developer nám ji nechal zaplatit i s (doslova) koláčky, a pak byla naprosto ignorována.

To není kompromis. To je kapitulace. Kapitulace na veřejný zájem.

A teď to samé pro celou Prahu

Metropolitní plán počítá s 350 tisíci novými byty. To je zhruba tolik bytů, jako má celé Brno. Z velké části zase pro investory, kteří tu nikdy nebudou bydlet. Přitom už dnes po Praze obchází desítky tisíc prázdných bytů, odhady mluví o šedesáti až sedmdesáti tisících. Mrtvý kapitál na nejcennějších adresách. A z osmi tisíc připomínek občanů k návrhu Metropolitního plánu skončila drtivá většina jednou větou: „Nebude vyhověno.“ Bez debaty. Bez argumentu. To není projednávání s veřejností. To je výsměch.

Nejnebezpečnější je kombinace

A teď to nejhorší. K Metropolitnímu plánu se také letos, v roce 2026, přidává Babišova novela stavebního zákona. Ruší závaznost » » stanovisek odborných orgánů. Zavádí „odchylku“ schvalovanou radou za zavřenými dveřmi, bez veřejnosti. Umožní navýšit stavbu až o 25 procent zrychleně. Památkáři přestanou vydávat závazná stanoviska i v historickém centru Prahy, které je památkou UNESCO. A ochranná pásma, pokud se do dvou let znovu nevyhlásí, prostě zaniknou.

Dvě věci samy o sobě špatné. Dohromady nástroj, jak Prahu proměnit tak, že ji nepoznáme. Mocní se opět domlouvají, navenek soupeři, ale ve skutečnosti jim nezáleží na lidech.

Praha jsme my

Praha nejsou metry čtvereční podlažní plochy. Jsou to naše domovy, stromy, parky, my lavičkách, děti na pískovištích. Metropolitní plán má sloužit lidem, kteří tu žijí. Ne těm, kdo tu chtějí rychle postavit, prodat a zase odejít. To se dělo v minulosti, děje se teď a bohužel, bude se dít i v budoucnu, pokud radikálně nezakročíme.

Neslíbím vám zázraky. Ale slíbím vám, že se nevzdáme. A proto je pro mě jasné, kde je dnes jediná rozumná volba. Je jí kandidátka JSME PRAHA na magistrát pod vedením Jany Komrskové. Ona je jediná, kdo prokázal skutečnou odvahu se Metropolitnímu plánu postavit, pojmenovat jeho rizika a hájit veřejný zájem tam, kde ostatní jen mlčky zvedli ruku.

Otázka na závěr zní jednoduše. Necháme si Prahu vzít? Nebo si ji ohlídáme, dokud je čas?

Podpora rodiny?

O podpoře rodičovství se hodně mluví. Ale zamyslel se někdo nad tím, v jaké situaci se ocitají mladí rodiče, kteří nechtějí rezignovat na své vzdělání a kariéru? Od rodin očekáváme děti, zároveň jim však komplikujeme návrat do práce, dokončení studia i získání bydlení.

Dostupné jesle, školky a dětské skupiny umožňují rodičům rozhodnout, jak péči o dítě skloubí s prací. Jen sedm procent matek dětí do čtyř let pracovat nechce. Ostatním často brání chybějící místo, nepružná pracovní doba nebo nedostatek zkrácených úvazků. Praha už obecní dětské skupiny má, jejich nabídka je však nerovnoměrná. O tom, zda rodina pomoc získá, příliš často rozhoduje její adresa.

Stejně krátkozraké je tvářit se, že narozením dítěte končí denní studium. Univerzita Karlova nabízí studentům s dětmi kapacitu na koleji Hvězda, obdobné možnosti ale nejsou na pražských vysokých školách samozřejmostí. Proč má mladá rodina volit mezi studiem a tržním nájmem, na který často nedosáhne? Město musí s univerzitami jednat a pomoci rozšířit rodinné ubytování.

Zásadní je také nepromarnit obecní bytový fond. Praha má přes 31 tisíc obecních bytů: přibližně 23 tisíc spravují městské části a téměř osm tisíc magistrát. Každý další prodaný byt oslabuje schopnost města nabídnout dostupné bydlení rodinám, seniorům i lidem v potřebných profesích. Privatizace přinese jednorázový příjem, ale město za něj zaplatí trvalou ztrátou nástroje bytové politiky.

Nové domy nejsou jen čárky ve statistice developerů. Znamenají nové obyvatele, děti, dopravu a tlak na veřejné služby. Přesto se DPH z výstavby nevrací přímo tam, kde náklady vznikají, a městské části musejí o zásadní investice znovu žádat. To není odpovědné plánování, ale systém nejistoty. Praha potřebuje automatickou složku financování podle počtu dokončených bytů, přírůstku obyvatel a dětí i skutečného deficitu služeb. Kdo umožňuje růst města, musí současně zajistit školy, školky, dopravu a dostupné bydlení. Jinak rodiny nepodporuje. Jen jim vystavuje účet za vlastní nečinnost.

Mgr. Michaela Hovorková, programová manažerka HBO Europe, kandidátka JSME PRAHA, matka dvou dětí

Airbnb ničí Prahu

Centrum Prahy je jedno z nejatraktivnějších turistických center v Evropě. Není divu, že se zde rozšířilo podnikání formou airbnb pronájmu bytů turistům. Byty, které původně měly sloužit k bydlení místních obyvatel, slouží jako pseudohotely pro turisty. Bez ohledu na občany bydlící v okolních bytech, kteří mají zkažené bydlení neustálým hlukem rozjařených a často opilých turistů. V Senátu navrhnu zákon umožňující obcím omezit formu airbnb v jejich obci eventuelně jí zcela zakázat. Je to tak v jiných turistických centrech po Evropě (např. na Kanárských ostrovech), které dávají místním samosprávám pravomoc absolutní regulace. Vrátíme občanům centra Prahy důstojné bydlení bez výtržností a hluku turistů v jejich domech. Navíc uvolníme byty k bydlení místo spekulace s nimi.

Jan Štern, televizní producent, kandidát JSME PRAHA, místopředseda JSME TEAM, kandidát na senátora za senátní obvod 27

Sport v Praze, nesmí nám to být jedno!

MgA. Jiří Vrba, kandidát JSME PRAHA

Sport jako téma bývá zřídkakdy volebním tahákem, obecně se jeho postavení v české společnosti poněkud přehlíží. A přitom je to škoda. Sport nebo možnost sportovat významně ovlivňují kvalitu našeho života a tudíž by toto téma mělo mít významné místo v nabídce celospolečenských témat, speciálně k předvolebnímu zamyšlení.

V nedávné minulosti jeden pražský radní zodpovědný za tuto oblast razil krédo, které znělo zhruba takhle: „choďte běhat do lesa, je to zdravé a je to zadarmo“. Tím bylo řečeno o vztahu města k rozvoji jeho sportovní infrastruktury prakticky vše. Tedy pardon, rozvoj je v celopražském kontextu hodně nadnesené vyjádření, spíš by se hodilo označení přežívání, udržování při životě.

Velká část pražských sportovních staveb je zastaralá a ve špatném technickém stavu. A i tak je jich málo a kapacitně nestačí pokrýt poptávku po využití od sportovních oddílů i široké veřejnosti. A je jedno, jestli se budeme bavit o fotbalových hřištích (v Praze jich chybí na velikost členské základny zhruba dvacet), zimních stadionech, atletických oválech nebo plaveckých bazénech. Když loni na podzim začala částečná rekonstrukce krytého bazénu v Edenu, školy ze širokého okolí musely rušit povinnou plaveckou výuku, protože zkrátka nebylo kde náhradní vodu zajistit. Atleti, kterých jsou v Praze registrovány tisíce mají k dispozici dva stadiony, kde se dají pořádat závody, z toho jeden za hranou své životnosti. Nedostatek ledových ploch žene cenu hodinového pronájmu klidně na dvojnásobky ceny obvyklé v jiných evropských zemích. Fotbal ve městě trpí zejména nedostatkem hřišť s umělým povrchem a kapacitně nezvládá obsloužit zájem, zejména z řad dětských zájemců. Prostě máme plno.

A město? Tak nějak se o tom ví, pokaždé se najde někdo, kdo s tímto tématem chce pracovat, ale obvykle narazí na nezájem o širší politickou dohodu. Není čas to změnit?

Hlavní město Praha nashromáždilo na svých účtech rezervy zhruba 170 miliard korun. To nejsou peníze politiků, kteří je ovládají, ale nás všech, lidí, co tady žijeme. Neměla by se aspoň část těchto prostředků rozumně investovat do rozvoje kvality života ve městě?

Kromě řádového navýšení prostředků na rozvoj sportovní infrastruktury město potřebuje převzít i jednoduché mechanismy, které bez problémů fungují v dalších krajích Česka. Totiž, když některý ze sportovních oddílů získá pro svůj záměr podporu od Národní sportovní agentury, nebo Evropského fondu, kraj mu pomůže s dotační spoluúčastí. Jednoduché, logické, efektivní. Město v takovém případě získá zařízení za zlomek ceny, které následně slouží jeho obyvatelům. Jinde běžné, v Praze nemožné. Protože není vůle. A kde není vůle, nehledá se cesta.

Když jsem se v minulosti snažil na Magistrátu hl. m. argumentovat funkčností modelů kofinancování z různých dotačních programů na podporu rozvoje sportovní infrastruktury ve městě dostalo se mi ponaučení: „ v regionech to jde, protože to je pro ně událost století. Tady v Praze je to každýmu *jedno* (dosaďte si ostřejší výraz).

Nesmí nám to být jedno. Nesmíme se smířit s tím, že naše zájmy jsou jedno lidem, kteří se mají starat o náš společný zájem, o naše město a o náš život v něm.

Nezávislá veřejnoprávní média – čtvrtý pilíř demokracie

Veřejnoprávní média jsou nezbytnou podmínkou zdravého fungování demokratického systému. Jsou založena na tom, že patří a slouží přímo občanům bez jakéhokoliv zásahu a zprostředkování politiky. Nejlepší koncept mají v Německu, kde veřejnoprávní média kontrolují a spravují Rady jmenované přímo organizacemi občanské společnosti jako jsou profesní svazy, odbory, církve, akademické instituce, ale i politické strany. U nás byl zvolen jakýsi poloviční kompromis, kdy parlament volí členy Rad na návrh těchto organizací, de facto si tam politici dosazují své lidi. I tento model je ale nesrovnatelně lepší, než likvidace jakékoliv nezávislosti, kterou navrhuje dnešní vládní koalice. Budu v Senátu prosazovat německý model úplné nezávislosti založený na přímém jmenování členů Rad organizacemi občanské společnosti.

Ing. Jan Štern, televizní producent, kandidát JSME PRAHA, místopředseda JSME TEAM, kandidát na senátora za senátní obvod 27

JSME PRAHA 6 má mou podporu

V nadcházejících komunálních volbách podporuji hnutí JSME PRAHA6, protože věřím, že představuje přirozeně vznikající spojení nových lidí, kteří jsou unaveni nesplněnými sliby politiků. Stále více občanů dochází k závěru, že musí vzít správu svého života i své městské části do vlastních rukou. Dosavadní volení zástupci je opakovaně zklamali.

Proto v hnutí JSME PRAHA6 působí mnoho nových tváří. Jsou to lidé z praxe a občané Prahy 6 – odborníci, učitelé, lékaři, právníci, umělci, psychologové a další, kteří chtějí vrátit rozhodování o naší městské části zpět do rukou jejím obyvatelům.

Praha 6 byla vybudována jako urbanistický klenot. Naším úkolem je tento klenot zachovat, nenechat jej ničit ani rozprodávat ve prospěch necitlivých developerských projektů, dále jej zkrášlovat a vrátit pro současné i budoucí generace jejích obyvatelů.

Občané, kteří zde žijí, právem očekávají, že s nimi bude jednáno slušně a s respektem. Nesmějí být vydíráni ani okrádáni a nesmí se jim lhát. Naopak mají být přímo zapojeni do správy městské části.

Proto podporuji toto nové hnutí, které má ambici spravovat Prahu 6 transparentně a bez korupce. Zároveň navrhuji snížit daň z nemovitých věcí o 50 %, aby se Praha 6 její výší férově zařadila po bok ostatních pražských městských částí.

prof. MgA. Marek Jícha, emeritní prezident Asociace českých kameramanů, kameraman, režisér, autor, producent

INOVACE – země je svým ekonomickým pánem

Podstatou a primární příčinou ekonomického růstu je technologický a vědecký pokrok. Pokud chce stát, který nedisponuje mimořádným přírodním bohatstvím nebo jinou výjimečnou vymožeností, hrát důstojnou roli v dnešním světě, pak musí uspět na poli techniky a technologického rozvoje. Jedině tak se stane důstojným spoluhráčem v globální ekonomice. Průměrnost na tomto poli nebo dokonce technické zaostávání je cestou na ekonomickou a potažmo i politickou periferii.

Dnes tedy rozhoduje nejvíc to, jak je schopen zajistit technologický pokrok v rámci své ekonomiky nebo se na něm významně podílet. Jenže to je právě to, co státy příliš neovlivňují.

Zejména malé a střední státy jsou zcela vydány politice velkých korporací, které jsou nositeli hlavních trendů technologického vývoje a tím i ekonomického úspěchu. Tradiční politické koncepty pracují s konceptem státních investic do vzdělání, vědy a výzkumu jako dostačujících opatření, která mají zajistit ekonomický vývoj. Jenže málokdo už zkoumá konkrétní dopad na podnikání domácích firem. Zejména věda a výzkum žijí ve svém vlastním světě grantů, publikování a konferencí, aniž by z jejich činnosti jakkoliv profitovaly domácí firmy. Pokud učiní nějaký opravdu významný objev, tak ten se stane kořistí nadnárodní velké korporace, která na něm vybuduje velký byznys, aniž by to mělo nějaký příznivý dopad pro zemi, v níž objev vznikl a která zaplatila jeho vývoj.

Stejné je to i s podporou vzdělání, která je tradiční mantrou většiny politických směrů a stran. Vzdělání samo o sobě posiluje konkurenceschopnost jednotlivého občana a nepřímo i zvyšuje atraktivnost dané země. Kvalifikovaná pracovní síla přitahuje kapitál a investice, který ovšem kvalitní pracovní sílu spotřebují stejně jako potřebné suroviny, aniž by z toho země, která vzdělání zaplatila, něco měla.

Stát musí výrazně a koncepčně poskytovat podporu podnikání v technologicky progresivních a trendových odvětvích. Musí maximálně podporovat vznik a rozvoj nových firem (start-upů) investujících do nových a převratných technologií. Musí obecně více podporovat technickou inovaci podniků v rámci národní ekonomiky. Jenom tak se podaří zvýšit v rámci národní ekonomiky podíl » » podniků, které mají potenciál stát se významnými nebo i globálními hráči. Nestačí jen spoléhat na soukromou iniciativu „venture“ kapitálu, stát je díky svému vědecko-výzkumnému zázemí schopen daleko lépe poznat, kam směřuje technologický pokrok a kde je největší potenciál k technologické revoluci. Bez této podpory je ekonomika malých států vydána náhodnému vývoji a investiční politice velkých korporací.

Paradoxně jedním z největších podporovatelů podnikání v technologicky trendových odvětvích jsou Spojené státy - kolébka kapitalismu volné konkurence, které na tom budují trvalou pozici nejúspěšnější a největší ekonomiky. Například pět hlavních technických vymožeností, na nichž byl vybudován iPhone, produkt, který učinil z firmy Apple jednu z největších firem na světě, dodal firmě stát, respektive ministerstvo obrany v rámci různých vývojových programů. Jsou i další státy, které dramatickým způsobem podporují rozvoj podnikání v technologicky perspektivních oborech, jako je Izrael, Singapur nebo Arabské emiráty.

Pokud si stát nepřeje, aby se jeho země stala montovnou nebo servisem jednoduchých služeb pro velké nadnárodní firmy, které mohou kdykoliv přesunout svoje provozovny do oblastí s lacinější pracovní silou, pak musí aktivně a koncepčně podporovat podnikání firem v technicky progresivních a perspektivních oborech. Jen tak zajistí, aby i v rámci jeho ekonomiky vznikly firmy, které drží otěže technického pokroku a které z toho titulu jsou svými pány. Jen tak zajistí vyšší zisky našich firem díky jejich vysoké konkurenceschopnosti, lepší pracovní a profesní příležitosti v kvalifikovanějších činnostech pro svoje lidi.

Ing. Jan Štern, televizní producent, kandidát JSME PRAHA, místopředseda JSME TEAM, kandidát na senátora JSME TEAM za senátní obvod 27

PRAHA – místo pro život

Mgr. Michaela Hovorková, programová manažerka HBO Europe, kandidátka JSME PRAHA

Praha roste. Přibývají domy, celé čtvrti i obyvatelé. Jen školy, školky, ordinace a doprava jako by o tom nikdo předem neinformoval. Bytový dům lze povolit a postavit, veřejná služba se začne plánovat teprve tehdy, když před jejími dveřmi stojí fronta.

Oblíbenou útěchou je celostátní pokles porodnosti. Jenže Praha není demografickým průměrem republiky. Díky migraci její děti zdaleka neubývají stejným tempem a dnešní nedostatek kapacit navíc dohání rušení škol na přelomu století. Tehdejší úspora se dnes vrací v podobě přeplněných tříd.

Dítě, které se nedostalo na pražskou střední školu, patrně neuklidní zpráva, že v jiném kraji mají volná místa. Je to podobné, jako vysvětlovat cestujícímu, který se nevešel do tramvaje, že autobusy na Vysočině jezdí poloprázdné.

Ani všechna volná místa nejsou stejná. Místo na drahé soukromé škole nepomůže rodině, která nemá na školné. Obor, o nějž není zájem, nenahradí gymnázium, lyceum ani průmyslovku. A škola na opačném konci metropolitního regionu není dostupná jen proto, že ji úředník našel na mapě.

Stejně absurdně město zachází s novými čtvrtěmi. Byty dostanou stavební povolení, jejich obyvatelé však dostanou doporučení, aby si chybějící školu, školku či lékaře obstarali později či jinde. Veřejná infrastruktura neumí jezdit metrem. Přichází pěšky, několik let za developery.

Praha a Středočeský kraj přitom tvoří jeden životní prostor. Dospělí mohou přes správní hranici dojíždět za prací, ale jakmile jejich děti potřebují školu, hranice náhle zázračně zpevní. Místo společného plánování se pak hledá viník mezi patnáctiletými uchazeči.

Město není součet bytových projektů ani developerský prospekt. Je to místo, kde lidé potřebují bydlet, studovat, pracovat, vychovávat děti a jednou také zestárnout. Praha proto nemusí růst za každou cenu. Pokud už ale roste, musí spolu s domy růst i její schopnost postarat se o život, který do nich nastěhovala.

Rozhovor s „Lovcem mafiánů“

Karel Tichý je bývalý elitní detektiv, který se během své kariéry podílel na vyšetřování významných hospodářských a korupčních kauz. Zabýval se také případy spojenými s Radovanem Krejčířem, a získal proto pověst jednoho z nejznámějších českých „lovců mafiánů“. Je autorem tří knih: Lovec mafiánů, Kudy kráčel zločin a Kauzy & aféry.cz.

Karle, během své kariéry jste se setkal s organizovaným zločinem, korupcí i lidmi s velkým vlivem. Které kauzy, na jejichž vyšetřování jste se podílel, považujete za největší nebo nejzásadnější?

Jednoznačně šlo vyšetřování trestných činů Františka Mrázka a Radovana Krejčíře.

Když porovnáte dobu, kdy jste působil u policie, se současností: myslíte si, že je na tom dnes Praha v boji proti korupci lépe?

Nemyslím si, že by se situace zásadně zlepšila. Spíše mám pocit, že je stejná, nebo dokonce ještě horší. Dneska je hroší kůže politiků už tak silná, že snad neexistuje žádná morálně odsouzeníhodná věc, kvůli které by politik odstoupil. Všechno se točí kolem peněz a sliby politiků občanům o potírání korupce jsou pouze prázdné fráze.

Proč jste se v letošních volbách do pražského zastupitelstva rozhodl podpořit právě hnutí JSME PRAHA?

JSME PRAHA podporuji proto, že za tímto projektem stojí Lukáš Wagenknecht, kterého osobně znám jako jednoho z mála neúplatných politiků. Měl a má snahu dělat něco pro lidi. Jeho boj s korupcí mi byl vždy sympatický.

Ing. Lukáš Wagenknecht

Městské firmy nesmí sloužit jako bankomat pro vyvolené.

Ing. Jana Komrsková, kandidátka na primátorku, náměstkyně primátora

Praha nutně potřebuje investovat. Chybí nám místa ve školách, sportoviště chátrají a klimatický plán se životním prostředím jsou v rozpočtu jen za popelku. Na tyto projekty prý nezbývá, přitom obrovské finanční rezervy leží přímo před námi, a to v městských společnostech. Ty mají zajišťovat dopravu, úklid nebo osvětlení, přičemž jen dvě největší z nich, Pražské služby a Dopravní podnik, loni protočily přes 30 miliard korun. Jak se s těmito penězi Pražanů hospodaří? Dozimetr jasně ukázal, jak hluboko korupce sahá. A to jen proto, že to prasklo. Zakázky v městských firmách se nesmyslně prodražují a přihrávají spřáteleným dodavatelům, zatímco si management vyplácí astronomické platy přes 400 tisíc korun měsíčně. Tohle plýtvání by se dalo okamžitě zastavit, kdyby zástupci v dozorčích radách nehráli slepou bábu a politici v radě hlavního města měli zájem to změnit. Dokud ale na magistrátu nebude skutečná vůle chránit veřejné peníze, budou další stamiliony tiše mizet. Zastavme to! Odstřihneme klientelistické sítě od veřejných rozpočtů a peníze vrátíme tam, kam skutečně patří – zpět Pražanům.

Přečetli jsme si

Zajímají Vás nejznámější kriminální kauzy české porevoluční historie?

Bývalý kriminalista Karel Tichý v knize *Kudy kráčel zločin* vzpomíná na 26 let služby u policie a popisuje skutečné české kriminální kauzy, které se odehrály právě v kulisách Prahy.

Kniha se věnuje například případu Olgy Hepnarové, spartakiádnímu vrahovi, vekslákům a podvodům, ale hlavně organizovanému zločinu v divokých devadesátých letech. Objevují se v ní jména jako Ivan Jonák, František Mrázek nebo Radovan Krejčíř a také kauzy, které byly zdokumentované v legendárním spise Krakatice.

Nejde tedy o knihu s jedním příběhem. Obsahuje soubor skutečných případů vyprávěných z pohledu policisty, který se na jejich vyšetřování podílel. Kromě samotných zločinů ukazuje také propojení mafie, podnikatelů, policie a politiky.

Ing. Lukáš Wagenknecht

Praha: město, kam se celá Evropa jezdí učit zavádění umělé inteligence

Moderní technologie jsou pro metropoli velikosti a významu Prahy naprosto klíčové. Tempo dnes udává rychlý rozvoj umělé inteligence. Ta dokáže zpracovávat velké množství dat a městu může pomoct v činnostech, které byly ještě nedávno nepředstavitelné.

Jak bude vypadat město, které bude umělou inteligenci používat skutečně dobře? Musíme rychle změnit přístup. Zatímco jinde už AI pomáhá číst dokumenty, propojovat data, zprůhledňovat rozhodování a uvolňovat ruce zaměstnancům města, pro Pražany vypadá její zavádění hlavně jako chatbot na webových stránkách. A to je zoufale málo.

Praha má na to stát se evropským lídrem. Teď k tomu musí mít politickou odvahu, schopnosti a vytrvalost. Je to totiž velká příležitost, a to nejen k rychlejšímu a efektivnějšímu vyřizování agendy, ale k proměně celého způsobu, jakým město pracuje.

Lepší data přinesou kvalitnější rozhodování a dají veřejnosti účinnější možnost kontrolovat správu Prahy a utrácení veřejných peněz. Představte si, že se budete moct běžnou češtinou zeptat, co se staví ve vašem okolí nebo kolik stála konkrétní oprava silnice u vašeho domu. Nebo které městské nemovitosti se pronajímají a komu. A dostanete odpověď i s vysvětlením a s odkazem na zdroj, kde zjistíte podrobnosti.

Výsledek se nemá měřit počtem aplikací ani tiskových konferencí. Musí být poznat v každodenním kontaktu občana s městem. Třeba tím, že město dokáže analyzovat demografická data a včas se připravit na větší počet zájemců o místa na středních školách.

Adam Hanka, spolupředseda Volt Česko, odborník na data, kandidát č. 7 do ZHMP

Jak si představit práci s umělou inteligencí na úrovni Prahy? Největší příležitost leží uvnitř města.

Magistrát, městské části i městské společnosti každý den zpracovávají množství podání, smluv, zápisů a stanovisek. Údaje se přepisují z jednoho dokumentu do druhého, zaměstnanci hledají správné verze předpisů a opakovaně připravují podobná vyrozumění.

Právě při práci s dokumenty jsou dnešní jazykové modely nejsilnější. Mohou přečíst podání, vytáhnout z něj potřebné údaje, upozornit na chybějící přílohy a připravit podklady pro zodpovědného pracovníka. Ze záznamu jednání vytvoří návrh zápisu a seznam úkolů. Ve smlouvách najdou závazky nebo blížící se konec platnosti. Z tisíců připomínek veřejnosti vytřídí společná témata.

Díky nasazení umělé inteligence přestaneme plýtvat odborností zaměstnanců města na rutinní činnosti. Umožníme jim, aby se soustředili na to, v čem jsou opravdu nenahraditelní. Rozhoduje stále člověk, ale umělá inteligence mu dokáže opravdu hodně pomáhat.

Praha prvním zákazníkem pražských inovací

V Praze sídlí univerzity, výzkumná pracoviště i technologické firmy, které s umělou inteligencí pracují každý den. Aby s nimi Praha dokázala rozvíjet funkční spolupráci, měla by si dát jeden ambiciózní úkol: pravidelně zveřejňovat konkrétní problémy a technologické výzvy a vyzývat odborníky, aby pro ně navrhli řešení. Praha je ověří ve vlastním provozu a funkční výsledky nabídne městským částem i dalším městům.

K tomu musí vzdělávat zaměstnance, zajistit jim bezpečné profesionální nástroje pro využití AI a určit osobu odpovědnou za digitální proměnu. Co Praha zaplatí z veřejných peněz, má být tam, kde je to možné, otevřené a opakovaně použitelné.

Takový postup je rychlejší a bezpečnější než jedna obří zakázka, která se roky připravuje a při spuštění už může být zastaralá. Některá řešení uspějí, jiná město včas ukončí a veřejně vyhodnotí.

Praha také zveřejní přehled významných systémů, v nichž umělá inteligence ovlivňuje městské služby nebo připravuje podklady pro rozhodování včetně toho, s jakými daty daný systém pracuje. Občané se tak dozví, k čemu slouží a kdo za ně odpovídá.

Chceme, aby Praha stavěla na svém potenciálu. Nyní je místem, kde technologické firmy sídlí. Chceme, aby se posunula do role prvního náročného zákazníka a stala se městem, které inovace samo poptává, spoluvytváří a postupně používá ke zlepšení vlastního fungování.

Naše priority pro Prahu

První prioritou je bydlení. Není to jen o proklamacích o jeho dostupnosti. Chceme se zaměřit na družstevní bydlení a na model, který je například ve Vídni velmi oblíbený. Principem je vklad městských pozemků a následně v rámci družstva žádost o komerční úvěr při výstavbě s tím, že se splácí nájmem.

Dalším každoročním problémem je nedostatek míst na středních školách, ale i ve školách a školkách obecně. Rádi bychom postavili nová gymnázia a rozšiřovali kapacity těch stávajících.

Zavedeme opatření, abychom dokázali reagovat na extrémní výkyvy počasí, omezili emise a zaváděli smysluplná řešení jako komunitní energetiku, solární panely na střechách městských budov či rozvoj cirkulární ekonomiky.

Velkou brzdou je korupce a klientelismus v městských firmách. Peníze, které se ztrácejí v předražených zakázkách, chybějí tam, kde jsou potřeba, třeba na bydlení, školství nebo boj s výkyvy počasí. Prosadíme změny k lepšímu tak, aby veřejné prostředky nemizely v cizích kapsách.

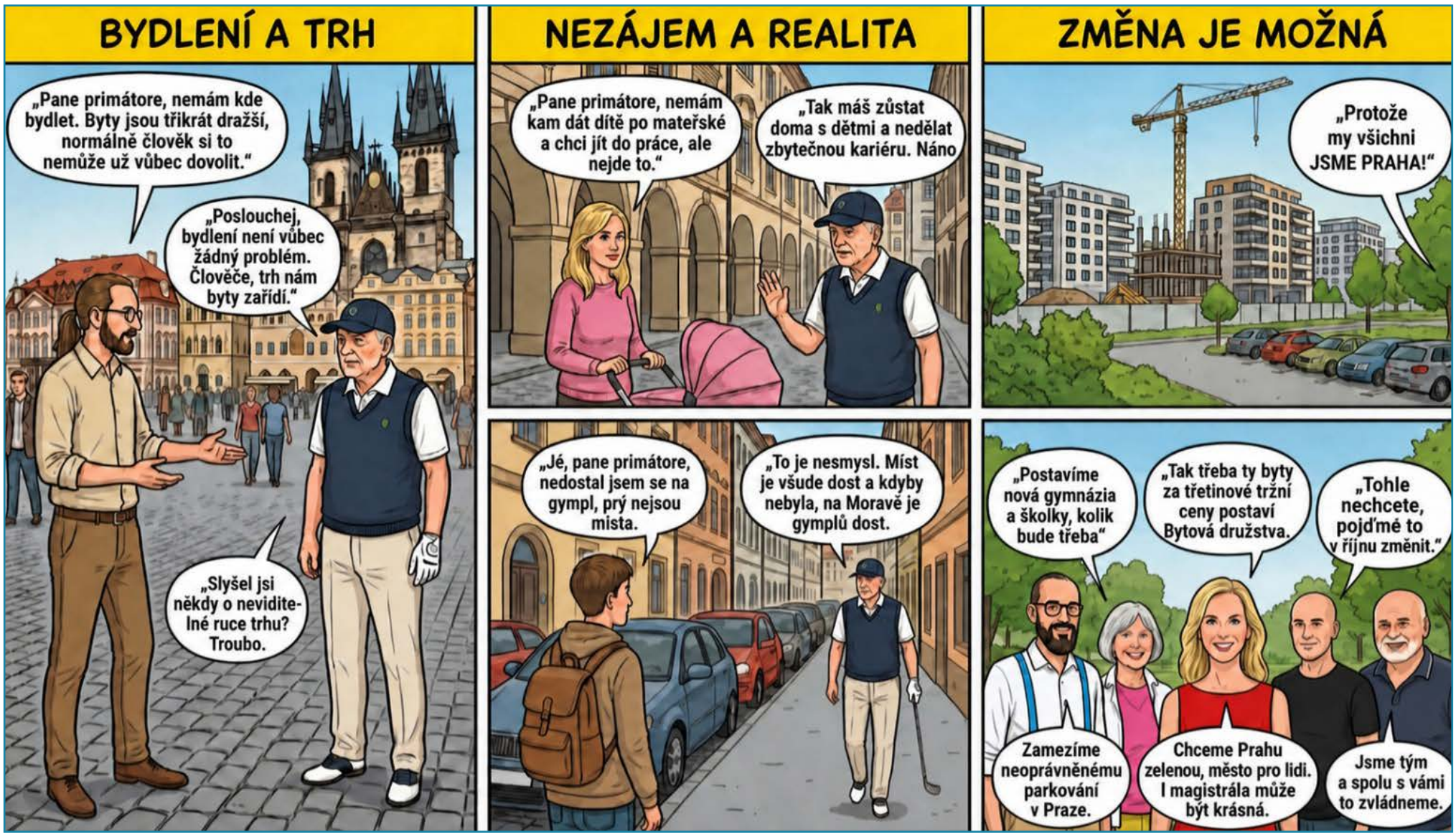

SUDOKU & PRAŽSKÁ KŘÍŽOVKA

Tři úrovně sudoku a pražská tajenka pro chvíli oddechu.

LEHKÉ

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

STŘEDNÍ

			2	6		7		1
6	8			7			9	
1	9				4	5		
8	2		1				4	
		4	6		2	9		
	5				3		2	8
		9	3				7	4
	4			5			3	6
7		3		1	8			

TĚŽŠÍ

						9		7
			4	2		1	8	
			7		5		2	6
1			9		4			
	5						4	
			5		7			9
9	2		1		8			
	3	4		5	9			
5		7						

Tajenku křížovky pošlete na e-mail: info@jsme.team.

Tři vylosovaní luštitelé dostanou knížku Kudy kráčel zločin.

Soutěž není nijak spojena se způsobem hlasování ve volbách.

PRAŽSKÁ KŘÍŽOVKA

Doplňte hesla. Písmena v šedém sloupci vytvoří tajenku.

OBYVATEL HLAVNÍHO MĚSTA →	
STAROMĚSTSKÝ STROJ S APOŠTOLY →	
ČTVRŤ S VÝŠKOVÝMI BUDOVAMI →	
ČTVRŤ S PRAŽSKÝM HRADEM →	
ŘEKA PROTÉKAJÍCÍ PRAHOU →	
OBLÍBENÉ MÍSTO U ŘEKY →	
ROZHLEDNA PŘIPOMÍNAJÍCÍ EIFFELOVKU →	
ČTVRŤ ZNÁMÁ VELKÝM MOSTEM →	
ČTVRŤ NA TRASE METRA C →	
ČTVRŤ U STEJNOJMENNÉHO NÁMĚSTÍ →	
PRAŽSKÁ ČTVRŤ SE ZÁMKEM A ZOO →	
ČTVRŤ S NEJSTARŠÍM MUŽSKÝM KLÁŠTEREM →	
ČTVRŤ POJMENOVANÁ PODLE VINIC →	
ČTVRŤ NA LEVÉM BŘEHU VLTAVY →	
PARK A PLÁŇ NAD MĚSTEM →	

TAJENKA: ☐☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐☐

Přidejte se a podpořte nás:
www.jsme.team/podporte-nas, www.jsme.team/pridejte-se